

for tilkommende forenede Rigsdage. Dette forekommer mig ikke at være aldeles i sin Orden; thi jeg skjønner ikke, at nærværende forenede Rigsdag kan være besøjet til at vedtage en Forretningsorden for tilkommende forenede Rigsdage, som fremdeles maatte træde sammen ifølge speciel Opfordring fra Regjeringsens Side. Jeg troer, at der kan deraf udledes, at man, ved at udarbejde Forretningsordenen, ikke blot for den nærværende forenede Rigsdag, men ogsaa for andre fremtidige, er kommen til Resultater, som ellers ikke vilde være fremkomne. Saaledes er der f. Ex. forudsat som en Nødvendighed, at der skal ned sættes Udvalg; men det forekommer mig virkelig, at der netop ved den Sag, denne Rigsdag skal beskæftige sig med, kunde være god Grund til, naar den kom til Behandling, umiddelbart at give det Forslag, som er gjort, sit Samtykke, ikke fordi jeg jo nok indseer, at der i Hobetal kunde gjøres Indvendinger derimod, men fordi jeg troer, at Enhver, der med Hensyn til de nuværende Forhold vil gjennemtænke Sagen, vil overbevise sig om, at der ikke er noget Andet at gøre end at vedtage Forslaget, deels, fordi neppe Noget vil være istand til at gjøre et Forslag, som paa en sikrere Maade betrygger Statens Sammenhold og Bestandighed, og deels, fordi vel Ingen vilde paatage sig det Ansvar, som kunde flyde af, at Forslaget, paa Grund af en eller anden særegen Tvivl om Hensigtsmæssigheden af den Maade, hvorpaa denne Sag er paatænkt ordnet, ikke gik igjennem; dersom man nu altsaa har overbevist sig om, at man bør samtykke i det gjorte Forslag uden nogen speciellere Prøvelse, saa seer jeg ikke, hvorfor et Udvalg er nødvendigt. Det forekommer mig, at Rigsdagen fuldkommen kan vedligeholde sin Værdighed ved den af mig nævnte

Fremgangsmaade, naar den kun tilføiede, at Aarsagen til, at Forslaget blev vedtaget, uden at have været undergivet Prøvelse i et Udvalg, ikke var, at man ubetinget erkjendte netop den foreslaaede Ordning for den i og for sig bedste, men fordi man under de forhaandenværende Omstændigheder ansaae dets Antagelse for nødvendig. Jeg har derfor nogen Tvivl om, hvorvidt Udkastet virkelig er hensigtsmæssigt, forsaavidt det nemlig er beregnet ogsaa paa tilkommende Rigsdage, som først vilde blive sammendalt, naar et af de sjældne Forhold, der kunne blive Gjenstand for en forenet Rigsdags Beslutning, atter maatte indtræde.

Hvad de foreliggende Paragrapher iøvrigt angaaer, saa er der kun een, hvorved jeg skal gjøre en speciel Bemærkning, nemlig den 8de, forsaavidt den nemlig siger, at Udvalgsmedlemmer skulle vælges paa samme Maade, som er bestemt ved Valg af Formænd og Viceformænd, altsaa med absolut Stemme fleerhed. — Jeg troer, at det er mere naturligt og snarere gjør det muligt for Minoriteten at faae den indskrænkede Indflydelse paa Sagerne, som den ogsaa bør have, naar det, saaledes som Tilfældet er i Landstinget, vedtages; at simpel Majoritet er tilstrækkelig, eller idetmindste, at der ikke udkræves absolut Stemme fleerhed. Forøvrigt skal jeg ikke udførligt indlade mig paa denne eller andre specielle Gjenstande, hvorom jeg nærer en eller anden Tvivl, idet jeg indseer, at det Bigtigste er, at man snart bliver sat istand til at kunne forhandle den Sag, som er Rigsdagen forelagt, og da de Spørgsmaal, som nærmest kunne opstaae i Anledning af det Enkelte i Forretningsordenen, ere saa udførligt forhandlede i de forffjellige Thing — ved Behandlingen af Forretningsordenen for disse, — at det vist ikke vilde føre til Noget at indlade sig paa en nøagtigere Udvikling af Sagen.